

RECHTSPRAAK

werkgever/werknemer

Arbeidsongeschiktheid bij tegenstrijdige oordelen UWV en bedrijfsarts. Gedeeltelijke loonsanctie. Dringende reden wegens werkweigering.

Werknemer is sinds 2004 in dienst van werkgever in de functie van productiemedewerker. In april 2013 heeft werknemer zich ziek gemeld. Vervolgens ontstaat discussie over de vraag of werknemer (nog) arbeidsongeschikt is tussen de arboarts, werkgever en werknemer. Na diverse moeizame pogingen werknemer meer aan het werk te krijgen, wordt hij op 22 juli op staande voet ontslagen. Werknemer vordert loon over de periode tot 22 juli voor zover de werkgever dit loon heeft ingehouden wegens het niet verrichten van passende arbeid. Vanaf 22 juli vordert werknemer loon wegens de vernietiging van de opzegging.

Het hof oordeelt als volgt. Wat de loonvordering tot 22 juli betreft, dient te worden beoordeeld of werknemer geheel dan wel gedeeltelijk in staat was passende arbeid te verrichten. De bedrijfsarts en het UWV oordelen tegengesteld. In het licht van de door de werkgever gestelde onvolkomenheden van het UWV-onderzoek en in aanmerking genomen dat de bedrijfsarts zijn mening mede heeft doen steunen op informatie die hij bij de behandelend arts heeft ingewonnen komt het hof tot het oordeel dat onvoldoende aannemelijk is geworden dat werknemer in het geheel niet in staat was tot het verrichten van zijn werkzaamheden. Daarmee komt alsnog de grond te ontvallen aan de loonvordering voor zover deze betrekking heeft op de arbeidsuren waarvan niet aannemelijk is geworden dat werknemer niet kon werken. Over deze uren heeft de werknemer geen recht op loon. Over de uren dat hij geen passende arbeid behoeft te verrichten, behoudt werknemer wel loon (LET OP: dit arrest dateert van voor het arrest van de Hoge Raad van 6 juni 2014, ECLI:NL:HR:2014:1341, AR 2014-506. Red.). Nu naar het voorlopig oordeel van het hof is vastgesteld dat werknemer zich schuldig heeft gemaakt aan werkweigering, is het ontslag op staande voet mogelijk terecht gegeven.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 27-05-2014

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2014:2003

Zaaknummer: 200.135.459/01

Rechters: S.F. Schütz, E. Verhulp en L.A.J. Dun

Advocaten: J.F.M. Verheij en B. Coskun

Wetsartikelen: 7:629 BW en 7:677 BW